

Bruksela, dnia 16.11.2017 r.
COM(2017) 668 final

2017/0301 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej na konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do: utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego; wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel, w tym w sektorze bawełny; ograniczeń wywozowych w sektorze rolnictwa; dotacji w sektorze rybołówstwa; regulacji wewnętrznych w sektorze usług oraz MŚP/przejrzystości środków regulacyjnych w handlu towarami

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek w sprawie decyzji dotyczy określenia stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii na 11. konferencji ministerialnej (MC11) Światowej Organizacji Handlu (WTO) w związku z możliwością przyjęcia szeregu decyzji związanych z dłuhańską agendą rozwoju (DDA). Wniosek dotyczy: utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego; wsparcia wewnętrznego w sektorze rolnictwa zakłócającego handel, w tym w odniesieniu do bawełny; ograniczeń wywozowych w sektorze rolnictwa; dotacji w sektorze rybołówstwa; regulacji wewnętrznych w sektorze usług oraz MŚP/przejrzystości środków regulacyjnych w handlu towarami.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu („Porozumienie WTO”)

Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające WTO („Porozumienie WTO”) weszło w życie w dniu 1 stycznia 1995 r. Stronami porozumienia są Unia Europejska¹ i wszystkie z jej 28 państw członkowskich.

2.2. Konferencja ministerialna WTO

Konferencja ministerialna jest najwyższym organem decyzyjnym WTO; jest ona organizowana co najmniej raz na dwa lata. Kolejne posiedzenie konferencji ministerialnej odbędzie się w Buenos Aires w Argentynie (w dniach 10–13 grudnia 2017 r.).

2.3. Akty, których przyjęcie przewiduje się podczas konferencji ministerialnej WTO

Podczas MC11 mogą zostać przyjęte decyzje mające skutki prawne w odniesieniu do 1) utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego; 2) wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel, w tym w odniesieniu do bawełny; 3) ograniczeń wywozowych w sektorze rolnictwa; 4) dotacji w sektorze rybołówstwa; 5) regulacji wewnętrznych w sektorze usług; oraz 6) MŚP/przejrzystości środków regulacyjnych w handlu towarami („przewidywane akty”).

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY PRZYJĄĆ W IMIENIU UNII

Celem niniejszego wniosku jest umożliwienie Unii przyłączenie się do ewentualnego konsensusu na MC11 dotyczącego przyjęcia decyzji mających skutki prawne w odniesieniu do kwestii przedstawionych powyżej.

Nie jest wprawdzie jasne, czy członkowie WTO zdołają osiągnąć konsensus, a jeżeli tak – w jakim zakresie, jednak zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE² stanowisko UE na MC11 musi zostać ustalone przez Radę wcześniej.

¹ Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1).

² W zakresie, w jakim konsensus zostałby – wbrew obecnym oczekiwaniom – sformalizowany w formie porozumienia międzynarodowego zmieniającego Porozumienie WTO lub w formie fakultatywnego porozumienia międzynarodowego między niektórymi członkami WTO, Komisja złożyłaby,

Niniejszy wniosek obejmuje te kwestie, w odniesieniu do których mogą zostać podjęte decyzje:

- **Utrzymywanie rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego (PSH):** negocjacje mają doprowadzić do uzgodnienia „trwałego rozwiązania” spełniającego cel określony w decyzji ministerialnej z Bali z dnia 7 grudnia 2013 r. w sprawie utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego (WT/MIN(13)/38-WT/L/913), zgodnie z wykładnią kolejnej decyzji Rady Generalnej z dnia 27 listopada 2014 r. (WT/L/939) oraz decyzji ministerialnej z dnia 19 grudnia 2015 r. (WT/MIN(15)/44-WT/L/979). Taka decyzja mogłaby być zbliżona do tymczasowego rozwiązania przyjętego podczas konferencji na Bali, w połączeniu z dodatkowymi warunkami lub bez nich, w rozszerzonym lub w nierozszerzonym zakresie (z uwzględnieniem również programów działań realizowanych w następstwie ustaleń z Bali).
- **Wsparcie wewnętrzne zakłócające handel, w tym w sektorze bawełny:** negocjacje w sprawie wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel toczą się w obrębie art. 20 Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa i stanowią element mandatu DDA, jak przewidziano w deklaracji ministerialnej z Ad-Dauhy z dnia 14 listopada 2001 r. (WT/MIN(01)/DEC/1). Mając na celu ożywienie tego procesu, UE złożyła – wraz z Brazylią, Kolumbią, Peru oraz Urugwajem – wniosek (JOB/AG/99) w sprawie wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel (w tym w sprawie wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel w sektorze bawełny, a także w sprawie utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego). UE powinna wspierać rozwiązanie, które może zostać osiągnięte podczas MC11 w sprawie wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel, w tym w sektorze bawełny.
- **Ograniczenia wywozowe:** negocjacje w sprawie wzmocnienia dyscypliny dotyczącej zakazu oraz ograniczeń wywozu określonych w art. 12.1 Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa toczą się w obrębie art. 20 Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa i stanowią element negocjacji DDA. Mając na uwadze znaczenie procesu reform w sektorze rolnictwa oraz drogi do uczciwego, ukierunkowanego na rynek systemu handlu artykułami rolnymi, Unia powinna wspierać osiągnięcie wyników w kontekście ograniczeń wywozowych w zakresie, w jakim ich osiągnięcie jest możliwe.
- **Dotacje w sektorze rybołówstwa (FS):** negocjacje w sprawie FS są częścią DDA, zaś wyeliminowanie niektórych dotacji w sektorze rybołówstwa przewidziano w 14. celu zrównoważonego rozwoju ONZ nr 6 („SDG 14.6”) uzgodnionym przez szefów państw w 2015 r. UE złożyła w WTO wniosek dotyczący tej kwestii (TN/RL/GEN/181/Rev.1). Trwają negocjacje, a Unia powinna wspierać osiągnięcie wyników w tym kontekście w zakresie, w jakim ich osiągnięcie jest możliwe.
- **Regulacje wewnętrzne (DR):** negocjacje w sprawie regulacji wewnętrznych przewidziano w art. VI:4 Układu ogólnego WTO w sprawie handlu usługami (GATS). Prace nad DR postępowały w ciągu ostatnich miesięcy, owocując skonsolidowanym dokumentem negocjacyjnym, który uzyskał poparcie około 50 członków WTO (w tym UE). Proponowane warunki DR są ograniczone jedynie do wymogów i procedur odnoszących się do licencjonowania i kwalifikacji, a także

w następstwie przyjęcia tekstu aktu przez MC11 lub przez zainteresowanych członków WTO podczas MC11 i przekazania go do akceptacji, niezbędne wnioski zgodnie z art. 218 ust. 6 TFUE.

norm technicznych, i miałyby zastosowanie w sektorach, w których na mocy GATS podjęto zobowiązania związane z dostępem do rynku. Trwają negocjacje, a Unia powinna wspierać osiągnięcie wyników w tym kontekście w zakresie, w jakim ich osiągnięcie jest możliwe.

- **MŚP/Przejrzystość środków regulacyjnych w handlu towarami:** mandat DDA przewiduje negocjacje dotyczące dostępu do rynku dla produktów nierolnych, w tym także dotyczące barier pozataryfowych. W 2017 r. UE złożyła w WTO powiązany z barierami pozataryfowymi wniosek dotyczący decyzji ministerialnej w sprawie ułatwienia wymiany handlowej MŚP: przejrzystość środków regulacyjnych w zakresie handlu towarami (TN/MA/W/144/Rev.3, współwnioskodawcami byli Australia, Hongkong, Tajwan, Singapur i Japonia). Wniosek UE ułatwiłby dostęp MŚP do handlu międzynarodowego poprzez zwiększenie przejrzystości (za sprawą zgłaszania WTO tekstów końcowych i stworzenia publicznego repozytorium) oraz wprowadzenie dobrych praktyk regulacyjnych (z uwzględnieniem konsultacji publicznych dotyczących nowych środków, w których to konsultacjach uczestniczą zainteresowane strony i których zakres jest ograniczony do środków w zakresie barier technicznych w handlu oraz systemu płatności jednolitych). Trwają negocjacje, a Unia powinna wspierać osiągnięcie wyników w tym kontekście w zakresie, w jakim ich osiągnięcie jest możliwe.

Z racji obecnie toczących się negocjacji w sprawie wszystkich elementów możliwego pakietu z Buenos Aires, Komisja oczekuje, że Rada podejmie decyzję w sprawie stanowiska UE w sprawie wyniku negocjacji, gdy sytuacja dotycząca odpowiednich tekstów stanie się wystarczająco jasna, w miarę możliwości w trakcie konferencji ministerialnej.

Inicjatywa ta jest w pełni spójna z przepisami obowiązującymi w tym obszarze polityki. Podobne decyzje przygotowano w odniesieniu do poprzednich konferencji ministerialnych WTO, w tym ostatnio na 10. konferencję ministerialną WTO w 2015 r.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Konferencja ministerialna WTO jest organem powołanym na mocy porozumienia, a mianowicie Porozumienia WTO, który to organ w myśl art. IV:1 ma uprawnienia do podejmowania decyzji we wszystkich sprawach objętych wielostronnymi porozumieniami handlowymi, w tym decyzji mających skutki prawne.

Planowane akty wspomniane powyżej są aktami mającymi skutki prawne, jako że mogą wpływać na prawa i obowiązki Unii.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych porozumienia.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na mocy art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanych aktów odnoszą się do wspólnej polityki handlowej, jako że planowane ewentualne decyzje w sprawie DDA wchodzą w jej zakres.

Materialną podstawą prawną dla decyzji, której dotyczy wniosek, jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANYCH AKTÓW

Akty przyjęte podczas konferencji ministerialnej WTO będą uzupełnieniem Porozumienia WTO, a zatem po ich przyjęciu należy opublikować je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej na konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do: utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego; wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel, w tym w sektorze bawełny; ograniczeń wywozowych w sektorze rolnictwa; dotacji w sektorze rybołówstwa; regulacji wewnętrznych w sektorze usług oraz MŚP/przejrzystości środków regulacyjnych w handlu towarami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu („Porozumienie WTO”) zostało zawarte przez Unię decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r.³ i weszło w życie dnia 1 stycznia 1995 r.
- (2) Na podstawie art. IV:1 i IX:1 Porozumienia WTO konferencja ministerialna Światowej Organizacji Handlu („WTO”) może przyjmować decyzje na zasadzie konsensusu.
- (3) Konferencja ministerialna WTO może podczas swojego 11. posiedzenia w dniach 10–13 grudnia 2017 r. przyjąć decyzje w sprawie utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego (PSH); wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel, w tym w sektorze bawełny; ograniczeń wywozowych w sektorze rolnictwa; dotacji w sektorze rybołówstwa; regulacji wewnętrznych w sektorze usług oraz MŚP/przejrzystości środków regulacyjnych w handlu towarami.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na konferencji ministerialnej WTO w zakresie, w jakim decyzje te mogą mieć skutki prawne.
- (5) Członkowie WTO traktują 11. konferencję ministerialną WTO jako termin, w którym należy przyjąć trwałe rozwiązanie w kwestii utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego. Cel ten został określony w decyzji ministerialnej z Bali podjętej w dniu 7 grudnia 2013 r. w sprawie utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego (WT/MIN(13)/38-WT/L/913), zgodnie z wykładnią i potwierdzeniem zawartymi w późniejszych decyzjach. W tym względzie Unia powinna wspierać trwałe rozwiązanie w kwestii utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego w zakresie, w jakim zostanie ono osiągnięte.

³ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1.

- (6) Negocjacje w sprawie wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel toczą się w obrębie art. 20 Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa i – wraz z bawełną – stanowią element dahuńskiej agendy rozwoju (DDA). W tym kontekście UE złożyła w 2017 r. – wraz z Brazylią, Kolumbią, Peru oraz Urugwajem – wniosek (JOB/AG/99) w sprawie wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel (w tym w sprawie wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel w sektorze bawełny, a także w sprawie utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego). Mając na uwadze znaczenie tej kwestii oraz fakt, że Unia była jednym ze zwolenników znalezienia rozwiązania, Unia powinna wspierać wynik dotyczący wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel, w tym w sektorze bawełny, w zakresie, w jakim zostanie on osiągnięty.
- (7) Negocjacje w sprawie wzmocnienia dyscypliny dotyczącej zakazu oraz ograniczeń wywozu określonych w art. 12.1 Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa toczą się w obrębie art. 20 Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa i stanowią element negocjacji DDA. Mając na uwadze znaczenie procesu reform w sektorze rolnictwa oraz drogi do uczciwego, ukierunkowanego na rynek systemu handlu artykułami rolnymi, Unia powinna wspierać osiągnięcie wyników w kontekście ograniczeń wywozowych w zakresie, w jakim ich osiągnięcie jest możliwe.
- (8) Negocjacje w sprawie dotacji w sektorze rybołówstwa są częścią DDA, zaś wyeliminowanie niektórych dotacji w sektorze rybołówstwa uznano za kwestię priorytetową w ramach 14. celu zrównoważonego rozwoju ONZ nr 6 („SDG 14.6”) uzgodnionym przez szefów państw w 2015 r. Mając na uwadze znaczenie tej kwestii dla wymiany handlowej oraz zrównoważonego rozwoju, jak również fakt, że Unia była jednym ze zwolenników znalezienia rozwiązania, Unia powinna wspierać wynik w zakresie, w jakim zostanie on osiągnięty.
- (9) Negocjacje w sprawie regulacji wewnętrznych przewidziano w art. VI:4 Układu ogólnego WTO w sprawie handlu usługami (GATS); stanowią one element DDA. Wynik może objąć zarządzanie środkami, niezależność, przejrzystość, normy techniczne, rozwój środków oraz specjalne i zróżnicowane traktowanie. Mając na uwadze stopień zaawansowania dyskusji oraz systemowe znaczenie dla podjęcia decyzji w tej sprawie, Unia – jako jeden ze zwolenników rozwiązania – powinna wspierać rozwiązanie w zakresie, w jakim zostanie ono osiągnięte.
- (10) Negocjacje dotyczące dostępu do rynku dla produktów nierolnych stanowią część mandatu DDA i obejmują bariery pozataryfowe. W 2017 r. UE złożyła w WTO wniosek dotyczący decyzji ministerialnej w sprawie ułatwiania wymiany handlowej MŚP: przejrzystość środków regulacyjnych w zakresie handlu towarami (TN/MA/W/144/Rev.3). Decyzja ta, w całości lub w węższym bądź szerszym zakresie, mogłaby zostać przyjęta na MC11. Mając na uwadze znaczenie tej kwestii oraz fakt, że Unia była jednym ze zwolenników znalezienia rozwiązania, Unia powinna wspierać wynik oparty na wniosku UE w zakresie, w jakim zostanie on osiągnięty.
- (11) Zgodnie z art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) na forum konferencji ministerialnej WTO Unię reprezentuje Komisja,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii na 11. posiedzeniu konferencji ministerialnej WTO jest następujące:

Na jedenastym posiedzeniu konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu Unia reprezentuje stanowisko, że członkowie WTO powinni osiągnąć konsensus w sprawie przyjęcia decyzji dotyczących: utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego; wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel, w tym w sektorze bawełny; ograniczeń wywozowych w sektorze rolnictwa; dotacji w sektorze rybołówstwa; regulacji wewnętrznych w sektorze usług oraz MŚP/przejrzystości środków regulacyjnych w handlu towarami.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*